

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: A. S., narozený X,
státní příslušník X,
bytem X,

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského
kraje,
sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. KRPP-114767-7/ČJ-2025-030022 ze dne 14. 8. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před soudem

1. Dne 13. 8. 2025 žalovaná zajistila žalobce za účelem jeho předání do Spolkové republiky Německo podle § 129 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců; dobu zajištění stanovila na 50

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dnů. Důvodem jí proto byla skutečnost, že žalobce na území ČR pobýval bez jakéhokoliv oprávnění k pobytu, a zároveň zjistila, že žalobce je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany v Německu. Byly tedy dány důvody pro zahájení řízení za účelem jeho předání do jiného členského státu Evropské unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. Podle žalované existuje vážné nebezpečí útěku žalobce a mírnější opatření by nebyla účinná a nevedla by k zabezpečení výkonu předání.

II. Řízení před soudem

2. Proti rozhodnutí žalované o zajištění žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že žalovaná dostatečně nezhodnotila konkrétní okolnosti jeho případu. Žalovaná také stanovila délku zajištění nepřezkoumatelně a nepřiměřeně. Ve všech případech musí žalovaná vážít možnost aplikace mírnějších opatření předtím, než přistoupí k zajištění cizince. Žalobce dále rozvedl, proč se obává návratu do Bělorusku, zároveň chtěl, aby jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany byla posouzena v ČR. Vedle toho navrhl přiznání odkladného účinku žalobě.
3. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Užití mírnějších opatření vyloučila. Co se týče stanovené doby zajištění, konstatovala, že po celou dobu postupuje aktivně a koná tak, aby k předání došlo co nejrychleji. Dále uvedla, že není zřejmé, jak řízení o mezinárodní ochraně v Německu dopadne. Nicméně podle platné právní úpravy nemůže odepřít možnost tamním orgánům provést řízení. Nadto žalobce ve dvou případech o mezinárodní ochranu v Německu požádal. S přiznáním odkladného účinku žalobě nesouhlasila.

III. Procesní úvahy soudu

Rozsah přezkumu

4. Podle závěrů rozsudku Soudního dvora EU ve věcech C-704/20 a C-39/21 Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid ze dne 8. 11. 2022 se krajský soud nemůže omezit na přezkum zákonnosti rozhodnutí o zajištění v mezích žalobních bodů. Musí přihlížet i k vadám a nezákonnostem rozhodnutí, které zjistí sám, bez ohledu na námitky uplatněné žalobcem.
5. Těmto závěrům Soudního dvora je třeba rozumět v tom smyslu, že krajský soud není vázán žalobními body (výjimka z § 75 odst. 2 s. ř. s.) a nad jejich rámec zohlední skutkové a právní otázky, které v řízení *vyšly najevo*. To jsou otázky, které vyplynuly z obsahu spisu, popřípadě z průběhu řízení, byť třeba na základě aktivity soudu. Oproti tomu soud není oprávněn bez omezení vyhledávat a ověřovat každý možný důvod nezákonnosti a verifikovat každou jednotlivou rozhodnou otázku. Přezkumná povaha řízení a zásadní uplatnění projednací zásady vyplývající z použitelného vnitrostátního práva stále (ještě) odpovídají požadavkům Soudního dvora.
6. Krajský soud v Plzni tedy souhlasí se závěry Krajského soudu v Brně vyjádřenými v rozsudku č. j. 34 Az 36/2022-32 ze dne 21. 11. 2022, č. 4439/2023 Sb. NSS *po jejich doplnění o podstatné hledisko*: správní soud je oprávněn, resp. povinen identifikovat případné další nezákonnosti zajištění cizince, *pokud v řízení vyjdou najevo*.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba není důvodná. Žalovaná správně konstatovala, že s ohledem na okolnosti případu žalobce je dáno vážné nebezpečí útěku a nepřichází do úvahy žádná mírnější opatření než samotné zajištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C:

8. Protože rozhodnutí žalované řeší všechny rozhodné otázky po právu, věcně přílehlavě a úplně, soud na jeho odůvodnění odkazuje. Nad rámec toho lze pouze zdůraznit:
9. Žalobce byl zajištěn podle § 129 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců za účelem jeho předání do Německa, neboť neoprávněně pobýval na území ČR a zároveň je veden jako žadatel o mezinárodní ochranu v Německu. Žalobce v Německu dvakrát žádal o mezinárodní ochranu, což žalobce uvedl při podání vysvětlení dne 14. 8. 2025. Tato skutečnost rovněž vyplývá z výpisu z databáze Eurodac (viz č. 1. 14 správního spisu). Žalobce tato fakta ani jejich kvalifikaci nezpochybnil; soud žádnou vadu neshledal.
10. Důvod zajištění žalobce podle § 129 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců tedy byl formálně dán.

Existence vážného nebezpečí útěku

11. Podle čl. 28 nařízení č. 604/2013 členské státy nezajistí osobu pouze proto, že se na ní vztahuje řízení podle tohoto nařízení (odst. 1); Členské státy mohou zajistit dotyčnou osobu za účelem jejího přemístění podle tohoto nařízení, *existuje-li vážné nebezpečí útěku na základě posouzení každého jednotlivého případu, a pouze pokud je zajištění přiměřené a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření* (odst. 2).
12. Podle § 129 odst. 1 a 4 zákona o pobytu cizinců policie zajistí na dobu nezbytně nutnou mimo jiné cizince, který *neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území*, za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování*. Policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, *pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje*, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, nebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo sousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
13. Žalovaná své úvahy o existenci vážného nebezpečí útěku založila na tom, že žalobce: na území ČR pobýval neoprávněně od června 2024; pobýval na ubytovně v Plzni; žádnou adresu pobytu na území ČR dle informačního systému nemá a nemá prostředky k vycestování. Žalobce požádal v Německu o udělení mezinárodní ochrany již podruhé, přičemž nevyčkal rozhodnutí o druhé žádosti a vycestoval do ČR. Nadto se již na žalobce vztahuje německé rozhodnutí o navrácení ze dne 28. 11. 2023.
14. Z výše uvedeného jsou předpoklady žalované o vážném nebezpečí útěku žalobce zcela oprávněné. Formálně jsou splněny nejméně dva důvody, které zákon o pobytu cizinců v § 129 odst. 4 označuje jako vážné nebezpečí útěku (*str. 3–4 rozhodnutí žalované*):
15. Žalobce nelegálně přicestoval na území ČR, prokázal se cestovním pasem platným do 27. 12. 2023, vízem ani jiným oprávněním k pobytu se neprokázal. *Žalobce tedy pobýval na území ČR neoprávněně.*
16. Žalobce při výslechu před žalovanou uvedl, že chce vycestovat do Běloruska dobrovolně, nicméně nedisponuje finančními prostředky (viz protokol o podání vysvětlení ze dne 14. 8. 2025). Žalobce však již mohl do Běloruska vycestovat, neboť se na něj vztahuje rozhodnutí o navrácení ze dne 28. 11. 2023 zadaného do systému SIS ze strany Německa.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C:

To však neučinil. Po podání druhé žádosti o mezinárodní ochranu v Německu nevyčkal rozhodnutí tamních orgánů a po vyplacení azylové dávky odcestoval do ČR, kde pobýval více než rok, než byl zajištěn žalovanou. Vyjádření žalobce v souvislosti se způsobem, jak nelegálně procházel přes území států EU, vypovídají o *úmyslu žalobce nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění*.

17. Žalovaná zhodnotila konkrétní situaci žalobce, který se již více než rok nachází na území ČR neoprávněně a nerespektuje své právní povinnosti. Do Běloruska dobrovolně nevycestoval, ač mu tato povinnost byla uložena Německem. Jeví se tedy jako nepravděpodobné, že nyní vyčká realizace jeho předání do Německa a nevycestuje do další země EU.
18. V této souvislosti je bez významu tvrzení žalobce o tom, že jej Německo vydá či nevydá do země původu: řešení této otázky má své místo ve věci rozhodnutí o vlastním transferu do Německa podle nařízení č. 604/2013, které není předmětem nynějšího řízení. Předmětem nynějšího řízení je zajištění jako zajišťovací institut zabráňující žalobci zmizet z dosahu státních orgánů. Žalobce nedoložil žádný konkrétní důvod se domnívat, že transfer do Německa je *a priori* nemožný. Ostatně sám žalobce dne 14. 8. 2025 uvedl, že se do Běloruska vrátit chce, takže nyní v žalobě rozporuje postup, jehož se sám původně dovolával. Zjevně nedůvodná je pak argumentace žalobce děním na polsko-běloruské hranici: nesouvisí s nynějším zajištěním a lze pochybovat, že by žalobce byl repatriován právě do běloruských lesů.

Neuplatnění mírnějších opatření

19. Ve věci panovala důvodná obava, že by uložením mírnějšího zvláštního opatření byl ohrožen výkon rozhodnutí o předání. Ta plyne zejména z toho, že žalobce dvakrát požádal o mezinárodní ochranu v Německu, nevyčkal rozhodnutí o druhé žádosti a po vyplacení dávky pro azylanty odcestoval do ČR, kde začal nelegálně pracovat. Zároveň se na žalobce vztahuje německé rozhodnutí o navrácení. Již jen tato zjištění vypovídají o tom, že žalobce nerespektuje své právní povinnosti a nehodlá se poučit z negativních následků této protiprávní činnosti. Podložená obava, že uložení mírnějšího zvláštního opatření by v případě žalobce nemuselo splnit svůj účel, již sama o sobě odůvodňuje jeho neuplatnění.
20. Žalobce ani žádné konkrétní námitky týkající se uplatnění mírnějšího opatření neuvedl, konstatoval pouze, že správní orgán vždy uložení mírnějších opatření musí náležitě zvážit. Této povinnosti však žalovaná dostala.
21. Napadené rozhodnutí je tedy odůvodněno dostatečně. Ve skutkových okolnostech souzeného případu žalobce není zřejmé, jak konkrétně by mohla být účinná jednotlivá zvláštní opatření. Žalobce uvedl, že peněžní prostředky žádné nemá. Zároveň nemá hlášené místo pobytu, kde by se mohl zdržovat (srov. str. 3 protokolu o podání vysvětlení ze dne 18. 1. 2024).

Nepřezkoumatelnost doby zajištění

22. Žalobce také zcela obecně namítl, že žalovaná naříkaným rozhodnutím nepřezkoumatelně stanovila dobu jeho zajištění na 50 dnů.
23. Žalovaná při stanovení doby zajištění vycházela z to, že lhůta pro předložení žádosti Dublinským střediskem nesmí překročit jeden měsíc (30 dnů); přebírající strana má na odpověď lhůtu dvou týdnů (14 dnů) od okamžiku obdržení žádosti a následně lhůtu šesti týdnů (42 dní) od vyhovění žádosti na přijetí žadatele (viz čl. 28 odst. 3 nařízení č.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C:

604/2013). Z obsahu spisu vyplývá, že podklady pro zahájení řízení podle nařízení č. 604/2013 byly Dublinskému středisku doručeny dne 15. 8. 2025, tedy dva dny po zajištění žalobce. Dne 27. 8. 2025 byla odeslána žádost do Německa o přijetí žalobce zpět, přičemž lhůta pro odpověď byla stanovena do 10. 9. 2025. Za toho stavu byla lhůta 50 dnů stanovena přiměřeně.

24. Soud tedy v tomto ohledu žádné pochybení žalované neshledal. Z obsahu spisu neplyne, že by příprava předání žalobce nebyla prováděna dostatečně svědomitě, popřípadě, že by jednotlivé úkony byly nepřiměřeně dlouhé ve vztahu k okolnostem případu. Doba trvání zajištění tedy má oporu ve spisu, není nijak svévolná ani nepřiměřeně dlouhá. To platí tím spíše, že žalobce nic konkrétního netvrdil proti tomuto náhledu.

V. Závěr

25. Z uvedených důvodů žalovaná posoudila rozhodné právní otázky správně a její rozhodnutí netrpí ani žádnou vadou řízení. Soud tak žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
26. Soud nerozhodoval o odkladném účinku žaloby, neboť to nebylo účelné s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem případu, tvrzením žalobce a krátké zákonné lhůtě pro rozhodnutí. V obdobném procesní situaci může být odkladný účinek přiznán jen zcela výjimečně tehdy, kdy okolnosti případu odůvodňují faktické propuštění ze zajištění (srov. usnesení NSS č. j. 9 As 130/2011-71 ze dne 19. 11. 2011, č. j. 4 Azs 276/2023-34 ze dne 28. 8. 2023; rozsudek KS v Plzni č. j. 35 A 4/2023-38 ze dne 28. 11. 2023 a řadu dalších rozhodnutí zdejšího soudu z poslední doby). V konkrétních okolnostech věci pak soud neshledal potřebu jakékoliv dočasné úpravy poměrů, neboť žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti jeho pobytu v zařízení pro zajištění cizinců. Za toho stavu žalobce neosvědčil jako pravděpodobné, že v tomto zařízení hrozí nějaká újma. Protože nebyly dány důvody pro dočasnou úpravu poměrů, soud s ohledem na krátkou lhůtu pro rozhodnutí ve věci samé nerozhodoval o odkladném účinku samostatným výrokem a rovnou rozhodl o žalobě společně se sdělením důvodů vztahujícím se k odkladnému účinku (srov. nálezný sp. zn. III. ÚS 3425/16 ze dne 23. 8. 2017).
27. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první *a contrario* s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. září 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C: